

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

mus terram Christi, Christo affere-
re, prima Ecclesiæ prædia illi resti-
tuere: domicilium SS. Triadis, subla-
tis execrandis sacrilegiis, illi reddere,
ejusque laudibus, & incruento ac
magno Sacrificio Agni Dei, conse-
crare; qui seipsum, illâ in urbe, Deo,
uni, trino, dicata; obtulit in holo-
caustum suavissimi odoris: non pro
nostris tantum, sed etiam pro omnium
gentium, pro totius mundi peccatis.

§. III.

NUmquam tanta rei benè geren-
dæ spes affulsit quanta nunc: vi-
detur Deus eam ultro Christianis of-
ferre, & in manus dare, quando, ut
alia taceam, Turcas animis cadere,
copiis viribusque minui, internecinis
agitari discordiis, pavidos regni se-
ctæque suæ interitum expectare. Chri-
stianos verò animosos hiscè omnibus
assurgere, erigi que conspicimus: quan-
do Catholicos Principes, oppressa vel
suppressa rebellium hæresi dominari,
arcto que inter se connubiorum vin-
culo foederari, ac universos zelo Re-

ligionis agi, accendique, cernimus &
 gratulamur. Quid enim propè debel-
 lata rebellium hæresi superest? nisi ut
 ejus reliquias subigant, ac inde ejus
 sororem, alteram, inquam rebellis in-
 fidelitatis speciem, Mahometismum
 debellent? Ille jam effetus conse-
 nescit, & sponte sua ad interitum ruit:
 peregit suum ipse sæculum, suam vi-
 xit ætatem, magnam utique mille an-
 norum quibus stetit viguitque impia
 Mahometi lex: iisque elapsis occasu-
 rum olim Mahomet ipse prædixit. Jam
 ergo decrepitus occasui vicinus est:
 occidentem & prolabantem impellant
 dumtaxat, & conjunctis manibus pro-
 trudent Christiani; & acta res est, il-
 licò ejus ruinam videbunt, & exulta-
 bunt; & sanè eam jam inchoatam
 conspiciamus, dum assiduâ, & vati-
 niana eorum inter se dissidia, tumultus,
 & seditiones intuemur. Falli enim
 nescit, & nequit æternæ veritatis vox:
 Omne regnum in se divisum desola-
 bitur. Concidunt sese invicem Turcæ,
 concisos occupent, Christiani. Evigi-
 lent ergò sine mora, & tam commodâ
 occasione utantur. Vetus sapientum

fuit estque omen, Janizerorum potentiam, indomitamque audaciam, Ottomanicum Imperium perdituram. Id jam in procinctu est, ipsi Turcæ dum vident se destitui, Principe eximio, milite selecto, consilio, pecuniâ, concordia, animo, viribus, propterea profertur de suo, jam conclamatum esse imperio: ipsi Christianis ultrò se offerunt, ac tantum illos non advocant. Tot Christianorum millia miserè sub jugo Turcico gementia, passis manibus, per sacra omnia opem nostram implorant, seque & fortunas omnes offerunt, ut jugum hoc excutiant: hæc ipsa à tam dira tyrannide, & à manicis ad pileum, & libertatem vocata, si dumtaxat eis arma suggerantur, ac Ducem qui Bellum inchoet videant, illicò sequentur, & quidquid poterunt alacres conferent, ut ab immani, quod Turcis pendunt tributo, liberentur. Multi etiam inter Christianos, licet in fide Heterodoxi, tamen quia Principibus suis fideles, & quia Christi professores, libentes præsentem occasionem arripient, & si invitentur, in societatem

Belli ultrò venient: tum ut contra communem Christiani Nominis hostem conspirent: Commune enim periculum concordia propulsandum est, ait, Cornelius Tacitus, ejusque jugum, quam longissimè à se amoliantur, tum ut Christianum Imperium, propugnent, & propagent; tum ut suas ditiones & fortunas ex opimis Turcarum spoliis augeant, & locupletent.

§. IV.

CÆterùm agitur hic non modò de amplissimo, & ditissimo Ottomanorum Imperio occupando, sed de multorum millium, imò millionum animarum salute æternâ: quæ sanè sine impiâ crudelique socordia negligi nequit. Nunc enim magis quam unquam proclive est, ac facilè Christianis; ut Turcæ adimant regna omnia, suis majoribus, per summum scelus erepta, ut Ecclesiæ sibi que restituant, Asiam, Hungariam, Græciam, Macedoniam, Thraciam, Armeniam, Galatiam, Cappadociam, Epyrum,